Besluit van
tot uitvoering van de Wet normering bezoldiging topfunctionarissen publieke en semipublieke sector (Uitvoeringsbesluit WNT)

W04.12.0427/I

Op de voordracht van
Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 11 oktober 2012, nr. 2012 - 0000578978 , Directie Constitutionele Zaken en Wetgeving, Afdeling Wetgeving Staatsinrichting en Bestuur;

Gelet op de artikelen 1.3, tweede en derde lid, 2.2, 2.11, 3.8, 5.6, tweede lid, van de Wet normering bezoldiging topfunctionarissen publieke en semipublieke sector, artikel 190, eerste lid, van de Provinciewet, artikel 186, eerste lid, van de Gemeentewet, artikel 98a, eerste lid, van de Waterschapswet en artikel 2, vierde lid, van de Wet vergoedingen adviescolleges en commissies;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van …, nr. …);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van ….., nr. …, Directie Constitutionele Zaken en Wetgeving, Afdeling Wetgeving Staatsinrichting en Bestuur;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

In dit besluit wordt onder “wet” verstaan: Wet normering bezoldiging topfunctionarissen publieke en semipublieke sector.

Artikel 2

De volgende variabele beloningen worden aangemerkt als uitzonderingen als bedoeld in de artikelen 2.11 en 3.8 van de wet:
a. een gratificatie ter gelegenheid van het bereiken van een diensttijd van 12½ 25, 40 en 50 jaar;
b. een eenmalige mobiliteitstoeslag;
c. een eenmalige bindingspremie.

Artikel 3

Artikel 2.2 van de wet is niet van toepassing op:
a. De Nederlandsche Bank N.V. te Amsterdam;
b. De Stichting Autoriteit Financiële Markten te Amsterdam.

Artikel 4

Het bedrag van de in artikel 5.6, tweede lid, van de wet bedoelde kosten verbonden aan de openbaarmaking van gegevens, bedoeld in artikel 5.6, eerste lid, en van het opstellen van het document wordt vastgesteld op € 1100.

Artikel 5

Bijlage 1, bedoeld in artikel 1.3, eerste lid, onderdeel d, van de wet wordt als volgt gewijzigd:

1. Onder het kopje Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties wordt toegevoegd:

3. De Stichting Forum, Instituut voor Multiculturele Vraagstukken te Utrecht.
4. De Stichting Huis voor democratie en rechtsstaat te '-Gravenhage.
5. De Oorlogsgravenstichting te 's-Gravenhage.
6. De Stichting Europa Decentraal, Kenniscentrum Europees Recht en Beleid voor decentrale overheden te 's-Gravenhage.
7. De Vereniging Nederlandse Woonbond te Amsterdam.
8. De Stichting A+O Fonds Rijk te 's-Gravenhage.
9. De Stichting Verbond Sectorwerkgevers Overheid (VSO) te 's-Gravenhage.
10. De Stichting Bouwkwaliteit te Rijswijk.
11. De Stichting Platform 31 te 's-Gravenhage.

2. De onderdelen onder het kopje Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap worden als volgt gewijzigd:

a. In onderdeel 17 wordt "artikelen 1.1.1, onderdeel b, onder 1° tot en met 3°" vervangen door: artikelen 1.1.1, onderdeel b, onder 1° en 2°.
b. In onderdeel 21 wordt "NPO, de Ster en de Wereldomroep" vervangen door: NPO en de Ster.
c. Onderdeel 24 vervalt.
d. De onderdelen 25 tot en met 29 worden vernummerd tot 24 tot en met 28.

3. Onder het kopje Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie wordt in onderdeel 1 "artikel 1.1.1, onderdeel b, onder 4°" vervangen door: artikel 1.1.1, onderdeel b, onder 3°.

4. Onder het kopje Ministerie van Buitenlandse Zaken wordt toegevoegd:

3. De Stichting Radio Nederland Wereldomroep, bedoeld in artikel 2.72 van de Mediawet 2008.

Artikel 6

In artikel 28, onderdeel d, van het Besluit begroting en verantwoording provincies en gemeenten wordt "artikel 6, eerste en tweede lid, van de Wet openbaarmaking uit publieke middelen gefinancierde topinkomens" vervangen door: de artikelen 4.1, eerste en tweede lid, en 4.2, eerste, tweede en derde lid, van de Wet normering bezoldiging topfunctionarissen publieke en semipublieke sector.

Artikel 7

In artikel 4.30 van het Waterschapsbesluit wordt "artikel 6, eerste en tweede lid, van de Wet openbaarmaking uit publieke middelen gefinancierde topinkomens" vervangen door: de artikelen 4.1, eerste en tweede lid, en 4.2, eerste, tweede en derde lid, van de Wet normering bezoldiging topfunctionarissen publieke en semipublieke sector.

Artikel 8

Artikel 6, eerste lid, van het Besluit vergoedingen adviescolleges en commissies komt te luiden:

1. Indien in een kalenderjaar de som van de aan dat kalenderjaar toe te rekenen vergoedingen op grond van dit besluit en de beloning uit hoofde van het vervullen van een of meer functies bij instellingen of organisaties als bedoeld in de artikelen 1.2 tot en met 1.5 van de Wet normering bezoldiging topfunctionarissen publieke en semipublieke sector meer bedraagt dan het bedrag, genoemd in de aanhef van artikel 2.3, eerste lid, van die wet, wordt de hoogste aan dat kalenderjaar toe te rekenen vergoeding verminderd met dat meerdere.

Artikel 9

Indien het bij koninklijke boodschap van 14 januari 2011 ingediende voorstel van wet houdende regels inzake de normering van bezoldigingen van topfunctionarissen in de publieke en semipublieke sector (Wet normering bezoldiging topfunctionarissen publieke en semipublieke sector, Kamerstukken II 2010/2011, 32 600, nr. 2) tot wet is of wordt verheven en die wet in werking treedt, treedt dit besluit op hetzelfde tijdstip in werking.

Artikel 10

Dit besluit wordt aangehaald als: Uitvoeringsbesluit WNT.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

Nota van toelichting

Inleiding
Bij de Eerste Kamer is aanhangig het voorstel van wet houdende regels inzake de normering van bezoldigingen van topfunctionarissen in de publieke en semipublieke sector (Wet normering bezoldiging topfunctionarissen publieke en semipublieke sector).[1] Het wetsvoorstel (hierna te noemen: voorstel voor de WNT) bevat een bezoldigingsmaximum voor topfunctionarissen in de publieke en semipublieke sector en een sectoraal bezoldigingsmaximum voor topfunctionarissen werkzaam bij zorgverzekeraars. Daarnaast kent het wetsvoorstel een openbaarmakings- en meldingsverplichting ten aanzien van bezoldigingen van topfunctionarissen, ongeacht de hoogte daarvan, en van bezoldigingen van werknemers die een bezoldiging ontvangen die het bezoldigingsmaximum te boven gaat.

Het voorstel voor de WNT bevat enkele grondslagen om bij algemene maatregel van bestuur regels te stellen. Onderhavig besluit strekt ter uitvoering van de artikelen 1.3, tweede en derde lid, 2.2, 2.11, 3.8 en 5.6, tweede lid, van het wetsvoorstel. Dit betekent dat dit besluit regels stelt over de volgende onderwerpen:
a. uitzonderingen op het verbod van variabele beloningen;
b. uitzonderingen op de bezoldigingsnorm voor leden van Raden van Toezicht en Raden van Commissarissen;
c. de wijze waarop het bedrag van de kosten van openbaarmaking door de betreffende minister van de verplichte gegevens wordt vastgesteld;
d. aanpassing van de bijlagen bij het wetsvoorstel.

Daarnaast bevat het besluit enkele wijzigingen van andere algemene maatregelen van bestuur die aanpassing behoeven in verband met de totstandkoming van de WNT. Daarbij wordt de in het Besluit vergoedingen adviescolleges en commissies opgenomen anti-cumulatieregeling verduidelijkt.

Dit besluit treedt gelijktijdig met het voorstel voor de WNT in werking.

Ad a. Uitzonderingen op het verbod van variabele beloningen
Het voorstel voor de WNT bevat in de artikelen 2.11 en 3.8 voor topfunctionarissen een verbod van winstdelingen, bonusbetalingen of andere vormen van variabele beloningen. De artikelen zijn bij amendement-Heijnen in het wetsvoorstel opgenomen.[2] Volgens de toelichting op het amendement is de gedachte er achter dat bestuurders die werken voor de publieke zaak niet financieel geprikkeld behoeven te worden om hun best te doen voor een zo goed mogelijke (semi)publieke dienstverlening. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen uitzonderingen op dit verbod worden vastgesteld. In de toelichting op het amendement worden als voorbeeld voor deze uitzonderingen genoemd gratificaties die niet direct gerelateerd zijn aan de prestaties die een bestuurder uit hoofde van zijn functie levert, zoals in geval van een ambtsjubileum, mobiliteitstoeslag of een bindingspremie. Deze voorbeelden zijn in artikel 2 van onderhavig besluit overgenomen. Op grond van dit artikel zijn variabele beloningen aan topfunctionarissen in de vorm van gratificaties ter gelegenheid van een diensttijd van 12½, 25, 40 en 50 jaar, evenals een eenmalige mobiliteitstoeslag en

[1] Kamerstukken I 2011/12, 32 600, nr. A.
[2] Kamerstukken II 2011/12, 32 600, nr. 40

een eenmalige bindingspremie toegestaan. In deze gevallen is geen sprake van een financiële prikkel om betere prestaties te verrichten. “Eenmalig” houdt in dat bij één functiewisseling of één functie éénmaal een bedrag wordt toegekend. Bij een volgende functiewisseling is op grond van artikel 2 opnieuw een eenmalige mobiliteitstoeslag of bindingspremie toegestaan. De genoemde uitkeringen tellen overigens wel mee voor de hoogte van de beloning en mogen dus, tezamen met de overige beloningen, het toepasselijke bezoldigingsmaximum niet te boven gaan.
Vanzelfsprekend biedt artikel 2 geen aanspraak op bijvoorbeeld een mobiliteitstoeslag of een bindingspremie. Artikel 2 bepaalt uitsluitend dat vanuit de optiek van de WNT genoemde uitkeringen zijn toegestaan. Of een jubileumuitkering, mobiliteitstoeslag of bindingspremie wordt toegekend hangt af van de betreffende rechtspositionele voorwaarden en afspraken, mits deze vallen binnen het toepasselijke bezoldigingsmaximum.

Ad b. uitzonderingen op de bezoldigingsnorm voor leden van Raden van Toezicht en Raden van Commissarissen
Op grond van het voorstel voor de WNT is de bezoldiging van leden, onderscheidenlijk voorzitters, van Raden van Toezicht en Raden van Commissarissen gemaximeerd op 5 procent, onderscheidenlijk 7,5 procent van de beloning die geldt voor de bestuurders. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen uitzonderingen hierop worden vastgesteld (artikelen 2.2 en 3.3). In dit besluit is, op grond van artikel 2.2 van het voorstel voor de WNT, in artikel 3 een uitzondering op de 5%- en 7,5%-norm opgenomen ten aanzien van de commissarissen van De Nederlandsche Bank N.V. en de leden van de Raad van Toezicht van de Autoriteit Financiële Markten. De argumentatie voor deze regeling is als volgt.

Aan de leden van de hoogste toezichthoudende organen bij De Nederlandsche Bank N.V. en de Autoriteit Financiële Markten worden bijzondere eisen gesteld ten aanzien van hun kennis over en ervaring met de financiële sector. Hierdoor concurreren de Autoriteit Financiële Markten en de Nederlandsche Bank N.V. noodzakelijkerwijs met de financiële sector. Deze bijzondere arbeidsmarktomstandigheden maken dat een beperking van de beloning van de leden van de toezichthoudende organen het goed functioneren van deze organen kan belemmeren. Om die reden acht de regering het wenselijk om voor deze twee organen een uitzondering te creëren.

In artikel 2.5 van het wetsvoorstel is daarbij een specifieke regeling opgenomen voor de bezoldiging van de topfunctionarissen bij privaatrechtelijke zelfstandige bestuursorganen. Uit de memorie van toelichting op dit artikel blijkt dat daarbij specifiek is gedacht aan de Nederlandsche Bank N.V. en de Autoriteit Financiële Markten.[3] Oogmerk van dit artikel 2.5 is om de bestaande bezoldigingsafspraken met betrekking tot de topfunctionarissen van deze instanties niet door de WNT te laten doorkruisen. Deze bezoldigingen vormen al een afgewogen geheel en de Minister van Financiën is reeds direct betrokken bij de vaststelling van deze bezoldigingen. Evenmin is het de bedoeling van de WNT geweest om wijziging aan te brengen in de hoogte van de bezoldiging van de commissarissen van De Nederlandsche Bank N.V. en de leden van de Raad van Toezicht van de Autoriteit Financiële Markten. De bezoldiging van deze functionarissen is thans hoger dan

[3] Kamerstukken II 2010/11, 32 600, nr. 3, blz. 45.

5% respectievelijk 7,5% (voor de voorzitters) van de bezoldigingsnorm, bedoeld in artikel 2.3.
Op voorstel van de Raad van Commissarissen en de Raad van Toezicht stelt de minister van Financiën de vergoeding van de voorzitters en leden vast. In 2011 was de bezoldiging voor de voorzitter van de Raad van Toezicht van de Autoriteit Financiële Markten € 30.000 en voor de leden € 25.000. Leden die tevens zitting hebben in een commissie ontvangen een additionele vergoeding van € 10.115. In 2011 was de vergoeding voor de voorzitter van de Raad van Commissarissen van De Nederlandsche Bank N.V. € 30.050 en voor de leden € 24.150 (exclusief indexatie). Leden die tevens zitting hebben in een commissie ontvangen een additionele vergoeding van € 6.038.

Ad c. de wijze waarop het bedrag van de kosten van openbaarmaking door de betreffende minister van de verplichte gegevens wordt vastgesteld
Op grond van het voorstel voor de WNT is de verantwoordelijke in de zin van deze wet verplicht in het financieel jaarverslag gegevens op te nemen betreffende de bezoldiging van topfunctionarissen (artikel 4.1) en van “gewone” werknemers die meer dan het bezoldigingsmaximum verdienen (artikel 4.2). Indien de verantwoordelijke dit nalaat, is de betrokken minister op grond van artikel 5.6, eerste lid, van het voorstel voor de WNT bevoegd deze gegevens alsnog openbaar te maken. De openbaarmaking geschiedt in de Staatscourant en zo mogelijk ook op de wijze waarop het verslaggevingsdocument openbaar gemaakt had moeten worden.

Op grond van artikel 5.6, tweede lid, van het voorstel voor de WNT komen de kosten van de openbaarmaking voor rekening van de verantwoordelijke. Onder deze kosten zijn mede begrepen de kosten van het opstellen van het openbaar te maken document. Artikel 5.6, tweede lid, bevat de grondslag om bij algemene maatregel van bestuur nadere regels vast te stellen over de wijze waarop het bedrag van de kosten wordt vastgesteld. Artikel 4 van dit besluit bevat voor deze kosten een vast bedrag van € 1100. Gekozen is voor een forfaitair bedrag met het oog op de rechtszekerheid en de duidelijkheid en om te voorkomen dat per keer een berekening van deze kosten gemaakt zal moeten worden.

Het bedrag van € 1100 is opgebouwd uit arbeidskosten en kosten voor de publicatie in de Staatscourant. De arbeidskosten betreffen in de eerste plaats de werkzaamheden die gemoeid zullen zijn met het onderzoek, waaronder in ieder geval de contacten met de betrokken accountant die in principe op grond van artikel 5.2, tweede lid, van het voorstel voor de WNT de ontbrekende gegevens aan het ministerie heeft gemeld en de contacten met de betreffende organisatie. Zo nodig kan er ook sprake zijn van contacten met de Belastingdienst, pensioenfondsen of verzekeraars op grond van artikel 5.3 van het voorstel voor de WNT. Andere werkzaamheden betreffen het opstellen van het document, het publiceren van het document in de Staatscourant, het zonodig deponeren van het document bij de Kamers van Koophandel en Fabrieken en de facturering van het bedrag van € 1100. Er wordt vanuit gegaan dat er gemiddeld 12 uur nodig zal zijn om al deze werkzaamheden te verrichten. Dit zal gemiddeld op Schaal 12 van het Bezoldigingsbesluit Burgerlijke Rijksambtenaren (BBRA) geschieden. Uitgaande van de Handleiding overheidstarieven 2012 wordt voor Schaal 12 BBRA uitgegaan van een kostendekkend bedrag van € 82 per uur, hetgeen neerkomt op € 984.

Voor de kosten voor de publicatie in de Staatscourant wordt uitgegaan van een forfaitair bedrag van € 70 per publicatie. Dit betreft onder meer de werkelijke kosten per publicatie van circa € 10 voor verwerking door SDU, circa € 20 beheerskosten, de kosten van facturering bij de departementen en een kleine omslag in verband met de kosten die gemoeid zijn met de inrichting van de nieuwe rubriek in de Staatscourant. Rekening houdend dat dit bedrag voor enkele jaren wordt vastgesteld, wordt reeds rekening gehouden met toekomstige prijsverhogingen.

Ten slotte omvat het bedrag van € 1100 de kosten van facturering als zodanig door het ministerie bij de verantwoordelijke. Dit wordt afgerond op een bedrag van € 40, zodat afgerond in totaal € 1100 in rekening gebracht zal worden.

De verplichting tot deponering bij de Kamers van Koophandel en Fabrieken bestaat overigens uitsluitend indien sprake is van een privaatrechtelijke rechtspersoon, die op grond van artikel 2:394 van het Burgerlijk Wetboek verplicht is zijn jaarrekening te deponeren. In het bedrag van de kosten zijn geen kosten opgenomen voor deze deponering als zodanig, aangezien deze gratis is.

Ad d. aanpassing van de bijlagen van het wetsvoorstel
In de bijlagen bij het voorstel voor de WNT zijn instellingen en sectoren opgenomen die aan de hand van de criteria van de commissie-Dijkstal door de wetgever tot de semi-publieke sector gerekend worden. Deze criteria zijn: a. rechtspersoon met een wettelijke taak; b. inkomsten uit publieke middelen, c. publiek belang en d. de contra-indicatie commerciële marktwerking.[4]

In de memorie van antwoord bij het voorstel van wet voor de WNT heb ik aangegeven dat het amendement-Koopmans/Van der Burg[5] inzake voor meer dan 50% door de overheid gesubsidieerde instellingen aanleiding is om te bezien of alle meer dan 50% door de centrale overheid gesubsidieerde instellingen of de grondslagen voor deze subsidies daadwerkelijk in de bijlagen bij het voorstel voor de WNT zijn opgenomen.[6] Artikel 1.3, tweede en derde lid, van het voorstel voor de WNT, biedt de mogelijkheid om de bijlage, bedoeld in artikel 1.3, eerste lid, onderdeel d, bij algemene maatregel van bestuur te wijzigen.

Dit heeft er op het beleidsterrein van BZK toe geleid dat op grond van artikel 5 van dit besluit een aantal instellingen aan de bijlage, bedoeld in artikel 1.3, eerde lid, onder d, (bezoldigingsmaximum en transparantie) toegevoegd zijn. Het betreft een uitbreiding met de Stichting Forum, Instituut voor Multiculturele Vraagstukken te Utrecht, de Stichting Huis voor democratie en rechtsstaat te ‘s-Gravenhage, de Oorlogsgravenstichting te ‘s-Gravenhage, de Stichting Europa Decentraal, Kenniscentrum Europees Recht en Beleid voor decentrale overheden te ‘s-Gravenhage, de Nederlandse Woonbond te Amsterdam, de Stichting A+O Fonds Rijk te ’s-Gravenhage, de Stichting Verbond Sectorwerkgevers Overheid (VSO) te ’s-Gravenhage, de Stichting Bouwkwaliteit te Rijswijk en de Stichting Platform 31 te ’s-Gravenhage. Dit betreft organisaties die voor 50% of meer door de centrale overheid worden gesubsidieerd.

[4] Zie voor deze criteria onder meer Kamerstukken II, 2010/11, 32 600, nr. 3, blz. 10.
[5] Kamerstukken II, 2011/12, 32 600, nr. 29.
[6] Kamerstukken II, 2011/12, 32 600, nr. F, blz. 3-4.

De overige wijzigingen van de bijlage, bedoeld in artikel 1.3, eerste lid, onderdeel d, betreffen geen inhoudelijke wijzigingen. Eén wijziging hangt samen met de overgang van verantwoordelijkheid ten aanzien van de Wereldomroep van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap naar Buitenlandse Zaken. De overige wijzigingen betreffen actualiseringen van in de bijlage opgenomen verwijzingen naar inmiddels gewijzigde wetten.

Aanpassingen van andere algemene maatregelen van bestuur
Ten slotte bevat het besluit in de artikelen 6 tot en met 8 een drietal wijzigingen van andere algemene maatregelen van bestuur waarin werd verwezen naar de Wet openbaarmaking uit publieke middelen gefinancierde topinkomens. Dit wordt vervangen door een verwijzing naar de Wet normering bezoldiging topfunctionarissen publieke en semipublieke sector.

Daarbij wordt de in artikel 6 van het Besluit vergoedingen adviescolleges en commissies opgenomen anti-cumulatieregeling verduidelijkt. De toepassing van deze regeling roept in de praktijk vragen op, zowel bij de betrokken leden van adviescolleges en commissies als bij de ministeries die besluiten over de toekenning van vergoedingen aan deze leden. Meer in het bijzonder bestaat onduidelijkheid over de inkomensbestanddelen die betrokken moeten worden bij de bepaling van het toetsbedrag. Door aan te sluiten bij het in het voorstel voor de WNT opgenomen beloningsbegrip en het bedrag, genoemd in de aanhef van artikel 2.3, eerste lid, van het voorstel voor de WNT wordt een uniforme toepassing bereikt en wordt de daarover bestaande onduidelijkheid weggenomen. Onder beloning wordt in het voorstel voor de WNT verstaan de som van de periodiek betaalde beloningen en de winstdelingen en bonusbetalingen, met uitzondering van de sociale verzekeringspremies en met uitzondering van belastbare vaste en variabele onkostenvergoedingen (artikel 1.1, onderdeel f). De consequentie van de aansluiting bij het voorstel voor de WNT is dat als toetsbedrag niet langer het ministersalaris wordt gehanteerd, maar de norm van het voorstel voor de WNT, hetgeen neerkomt op 130% van het ministersalaris.

Verder is gewijzigd dat de anti-cumulatienorm wordt toegepast per kalenderjaar. Het komt geregeld voor dat de inkomsten niet per maand worden betaald. Het gevolg hiervan is dat het van het betalingsritme kan afhangen of betrokkene boven de maandelijkse anti-cumulatienorm uitkomt, terwijl bezien over een jaar de anti-cumulatienorm niet wordt overschreden. Het is niet wenselijk dat de periodiciteit van uitbetaling bepalend is voor de eventuele overschrijding van de anti-cumulatienorm. Voorts is niet altijd op voorhand duidelijk wat de omvang van de werkzaamheden en de daarmee samenhangende vergoeding respectievelijk beloning zal zijn. Tot slot wordt door toepassing van de anti-cumulatienorm per kalenderjaar het probleem voorkomen dat winstdelingen en bonusbetalingen[7] aan het begin van het jaar onvoorspelbaar zijn en dus niet op voorhand voor een evenredig deel kunnen worden toegerekend aan alle maanden van het jaar.

Ten slotte is gewijzigd dat bij een eventuele overschrijding van de anti-cumulatienorm ingeval van samenloop van meerdere vergoedingen in een kalenderjaar de hoogste aan het kalenderjaar toe te rekenen vergoeding wordt verminderd. Een voorbeeld kan dit verduidelijken: minister A kent op 1 februari aan

[7] Overigens mag aan topfunctionarissen in de zin van het voorstel voor de WNT op grond van de artikelen 2.11 en 3.8 van dit voorstel geen winstdelingen en bonusbetalingen worden toegekend.

de heer X een vaste vergoeding per maand van € 500 toe voor de werkzaamheden in het kader van adviescollege Y. Dit adviescollege is ingesteld voor 6 maanden. Minister B kent op 1 april aan de heer X een vergoeding per vergadering van € 200 toe voor de werkzaamheden in het kader van adviescollege Z. Dit adviescollege is ingesteld voor de duur van 3 jaar. In het kalenderjaar van instelling vinden 5 vergaderingen plaats, de laatste op 15 december. In totaal heeft de heer X in het kalenderjaar dus recht op € 4000 (waarbij het voor de toepassing van de anti-cumulatieregeling niet relevant is of de vergoeding ook daadwerkelijk is uitbetaald in dat kalenderjaar). Als de vergoeding aan de heer X op grond van de anti-cumulatieregeling moet worden verminderd met € 1000, wordt de vergoeding die door minister A is toegekend met dat bedrag verminderd. Indien het te verminderen bedrag hoger is dan de hoogste aan het kalenderjaar toe te rekenen vergoeding, wordt de vergoeding die daarna het hoogste is verminderd met het resterende bedrag.

De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

Mevrouw mr. drs. J.W.E. Spies